

ת"פ 67172/05/18 - מדינת ישראל נגד דוד צרפתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 67172-05-18 מדינת ישראל נ' צרפתי
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד תמר ולדמן-מימון, ענבר
סיימונס, אסף כרמונה

המאשימה

נגד

דוד צרפתי

ע"י ב"כ עו"ד זהר משה

הנאשם

הכרעת דין

לאור עמדת המאשימה בסיכומיה, אני מורה על זיכוי הנאשם מעבירת הכשלת שוטר.

רקע ועובדות כתב האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות תקיפה הגורמת חבלה - לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 7.2.2018 בסמוך לשעה 19:00, התפתח ויכוח בין הנאשם לבין שכנתו נהורית סנואני (להלן: "נהורית") ובעלה, על רקע כניסת כלבו של הנאשם אל ביתם ללא השגחה. בהמשך, כששכנם ש"א (להלן: "המתלונן") שמע את הויכוח מביתו בקומה התחתונה, הוא עלה אל עבר המתווכחים. בנסיבות אלה, בעת שהמתלונן ניגש אל הנאשם, תקף אותו הנאשם באמצעות שני כלי "שפכטל" (להלן: "מריות") שאחז בידיו ופצע אותו בראשו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שני פצעים בקרקפת אשר חוטאו והודבקו. בהמשך, הגיע למקום השוטר עמוס בשירי (להלן: "השוטר בשירי") אשר שאל את הנאשם האם תקף את המתלונן באמצעות מריות. הנאשם השיב בכזב כי אין לו מריות בביתו, זאת כשהוא יודע כי הדבר אינו אמת.

2. הנאשם בתגובתו לכתב האישום אישר את דבר הוויכוח שהתרחש, אך טען כי לא תקף את המתלונן. בנוסף, טען כי אמר לשוטר בשירי שהמריות נועדו לאיסוף צואת כלביו.

לפיכך, נשמעו ראיות.

3. במהלך פרשת התביעה העידו המתלונן, אשתו א"א (להלן: "א"), נהורית, והשוטר בשירי. בנוסף, הוגשו בהסכמה מסמכים שונים ובהם הודעות הנאשם, צילומי חבלות המתלונן, תעודת רפואית וצילומי המריות.

במהלך פרשת ההגנה העידו הנאשם ובתו ס' (להלן: "ס").

תמצית טיעוני הצדדים

4. בפתח סיכומיו, הצהיר ב"כ המאשימה כי המאשימה אינה עותרת להרשעת הנאשם בגין עבירת הכשלת שוטר אלא בגין עבירת התקיפה בלבד. לטענתו, עדויות עדי התביעה השתלבו היטב זו בזו בעוד מהימנות הנאשם מוטלת בספק לאור שקרים שונים שעלו במהלך עדותו. בנוסף, ב"כ המאשימה היפנה לכך שעדותה של נהורית חסרת כל אינטרס ואילו מעדותה של ס' עלה כי לא נכחה בעת האירוע בו הנאשם אחז במריות. לפיכך, טען כי יש להרשיע את הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה.

5. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הכחיש לאורך כל הדרך שתקף את המתלונן וכן כי אין לתת משקל לקשיים השונים אליהם היפנה ב"כ המאשימה, קשיים הנובעים מחלופי הזמן או מקבלת תגובת הנאשם בטרם הובהרו לו זכויותיו. בטיעונו, פירט כי למתלונן ולנהורית היתה מוטיבציה להפליל את הנאשם, ומכאן שאין לתת לעדותם משקל העולה על משקל עדות הנאשם ובתו. לגבי החבלות שתועדו, טען כי המתלונן אמר תחילה לשוטרים שאינו זקוק לטיפול ורק לאחר שמסר עדות במשטרה ניגש לטיפול בפצעיו. לפיכך, עתר לזיכוי הנאשם.

דין והכרעה

6. בעדותו בבית המשפט, קשר הנאשם את עצמו לאירוע אך כפר בפגיעה במתלונן. הנאשם אישר פרטים שונים שעלו בעדויות עדי התביעה: כך, אישר את הוויכוח בינו לבין נהורית ובעלה, בפתח דירותיהם הסמוכות, לאחר שכלבו נכנס אל דירתם כשהוא משוחרר (עמ' 29 ש- 10-14, עמ' 31 ש- 28-29, עמ' 32 ש- 19-16 לפרוט'); כך, אישר כי במהלך האירוע אחז בידו בשתי מריות (עמ' 29 ש- 28, עמ' 33 ש- 24-23, עמ' 36 ש- 4-1 לפרוט'); וכך, אישר כי אחז במריות על מנת לתקוף את המתלונן, ואף הוסיף שעשה כן על מנת לדקור אותו בצווארו (עמ' 29 ש- 28-29, עמ' 34 ש- 6-5, 10, עמ' 36 ש- 19-17 לפרוט'). הנאשם העיד כי ביקש לדקור את המתלונן בצווארו, באותו צד בו תועדו צילומי החבלה בראש המתלונן (עמ' 34 ש- 5, 12-13 לפרוט' וכן ת/4), אולם טען כי לא עשה כן כשבעלה של נהורית צעק לעברו להימנע מכך:

"רציתי לשים לו את השפכטלים בעורף וכשהוא צעק לי 'לא אל תעשה' ישר הזזתי את היד ולא עשיתי כלום. לשאלת בית המשפט מה הספקתי לעשות לפני שחי צעק לי לעצור אני אומר ככה (מדגים את ידו קרובה אל העורף אך לא נוגעת בו)" (עמ' 29 ש- 33-30 לפרוט').

7. עדויות עדי התביעה השתלבו היטב זו בזו, באופן המחזק כל אחת ואחת מהן. לא מצאתי לייחס משקל לאי דיוק מסוים אליו היפנה ב"כ הנאשם, לגבי האתר בו צולמו חבלות המתלונן אשר הבהיר כי צולם הן בזירה והן בהמשך בתחנת המשטרה (עמ' 11 ש- 16 לפרוט'). המתלונן הותיר רושם מהימן, כאשר דיין בפרטי עדותו ואף לא הסתיר

את הרקע של סכסוך בינו לבין הנאשם (עמ' 10 ש- 30-31, עמ' 12 ש- 30-31, עמ' 13 ש- 4-5 לפרוט'). באופן דומה, עדותה של נהורית הותירה רושם מהימן כעדות מפורטת וסדורה המתארת באופן מדויק התרחשות לה היתה עדה. עדויות המתלונן ונהורית, ביניהם אין כל קשר פרט לשכנות בתקופה הרלוונטית (עמ' 19 ש- 22-23 לפרוט'), חיזקו זו את זו בפרטים רבים לגבי חלקי האירוע השונים:

- הרקע לוויכוח בין נהורית לבין הנאשם, אותו המתלונן שמע אך לא ראה (עדות המתלונן - עמ' 10 ש- 1-5 לפרוט'; עדות נהורית - עמ' 18 ש- 26-33 לפרוט').
- המעורבים בוויכוח אותו שמע המתלונן: הנאשם, נהורית ובעלה (עדות המתלונן - עמ' 10 ש- 2-5, עמ' 11 ש- 20; עדות נהורית - עמ' 19 ש- 33-34, עמ' 20 ש- 17-22 לפרוט').
- חששו של המתלונן מפני פגיעה בנהורית, אשר היתה בחודש התשיעי להריונה, ועדות נהורית כי אכן נשמעה מבוהלת במהלך הוויכוח (עדות המתלונן - עמ' 10 ש- 12, עמ' 15 ש- 4-5 לפרוט'; עדות נהורית - עמ' 20 ש- 24 לפרוט').
- אחיזת הנאשם במריות בשתי ידיו במהלך הוויכוח למול נהורית ובעלה, עוד בטרם הגיע המתלונן למקום (עדות המתלונן - עמ' 10 ש- 6-7 לפרוט'; עדות נהורית - עמ' 18 ש- 29-30 לפרוט').
- תקיפת המתלונן על ידי הנאשם באמצעות שתי המריות בראשו, מיד בעת שהתקרב ובטרם הספיק לעלות את המדרגות אל המקום בו עמדו הנאשם ונהורית (עדות המתלונן - עמ' 10 ש- 7-8, 15, עמ' 14 ש- 21 לפרוט'; עדות נהורית - עמ' 19 ש- 3-4, עמ' 21 ש- 28-29, עמ' 22 ש- 24-25 לפרוט').
- דימום מיידי מראשו של המתלונן (עדות המתלונן - עמ' 10 ש- 9-10 לפרוט'; עדות נהורית - עמ' 19 ש- 4-5 לפרוט').
- כניסת הנאשם אל ביתו מיד לאחר פציעת המתלונן (עדות המתלונן - עמ' 10 ש- 8 לפרוט'; עדות נהורית - עמ' 19 ש- 5 לפרוט').

עדותה של א' השלימה את תיאור האירוע, אף היא באופן אשר השתלב היטב בעדויות ובראיות השונות: א' העידה כי היתה עם המתלונן בעת ששמעו צעקות מחדר המדרגות, והמתלונן עלה לעבר המקום. בהמשך, שמעה את נהורית אומרת כי הנאשם מדמם מראשו והבחינה במתלונן שב אל ביתם כשהוא מדמם מצד שמאל של ראשו. בשלב זה עצרה את הדימום והתקשרה למשטרה (עמ' 23 ש- 24-29 לפרוט'). המתלונן העיד באופן דומה כי א' טיפלה בפציעתו מיד כששב אל ביתם (עמ' 10 ש- 9-10 לפרוט'). זימון המשטרה על ידי א', מיד לאחר האירוע, מוצא ביסוס בדו"ח הפעולה בו מצוין שמה כמודיעה (ת/7), בעדות נהורית (עמ' 19 ש- 6 לפרוט'), וכן בעדות הנאשם אשר אישר כי המשטרה הגיע למקום כ-10 בלבד לאחר האירוע (עמ' 30 ש- 3-4 לפרוט').

בנוסף לנתונים אלה, עדותה של א' מוסיפה ומחזקת את עדויות המתלונן ונהורית בכך שפירטה את אמרת המתלונן בפניה מיד בסמוך לאירוע, כי נדקר על ידי הנאשם באמצעות מריות (עמ' 24 ש- 2 לפרוט'). לגבי סמיכות האמרה לאירוע, ניתן ללמוד מכך שדברים אלה פורטו בהודעת א' למוקד המשטרה (ת/7), בעקבותיה הגיעו שוטרים למקום תוך מספר דקות לאחר שהאירוע הסתיים.

ביסוס משמעותי נוסף לעדויות עדי התביעה, יש לראות בראיות שהוגשו לגבי החבלות שנגרמו למתלון - צילום החבלות שנגרמו בראשו (ת/4) וכן התעודה הרפואית המתארת את אותם פצעים אשר דרשו "**חיטוי והדבקה**" (ת/5).

8. לעומת ראיות התביעה, עדות הנאשם הותירה רושם בלתי מהימן אשר בא לידי ביטוי בהתייחסותו לסוגיות שונות. בעדותו, ביקש להרחיק את א' מזירת ההתרחשות ולטעון כי לא יכולה היתה לשמוע דבר (עמ' 32 ש- 26-27, עמ' 33 ש- 3-4 לפרוט'). לשם ביסוס טיעון זה, העיד הנאשם כי א' אינה נמצאת בביתה מידי יום עד השעה 11:00, ולכן טען כי האירוע התרחש בשעה 10:00 בבוקר (עמ' 35 ש- 2-3 לפרוט'). כשעומת עם העובדה שהאירוע התרחש בערב, טען הנאשם כי המתלון התלון בערב אולם עמד על כך שהאירוע התרחש בבוקר (עמ' 35 ש- 5 לפרוט'). טענה זו עומדת בסתירה לעדויות עדי התביעה, לעדות הנאשם בעצמו בבית המשפט כי השוטרים הגיעו למקום כ-10 דקות לאחר האירוע (עמ' 30 ש- 3-4 לפרוט'), ולדו"ח הפעולה המתייחס לאירוע בשעה 19:10 (ת/7).

סתירה בסוגיה אחרת עלתה לגבי נסיון הנאשם למקם את בתו כעדה לכל האירוע, כפי שטען בעת חקירתו במשטרה כי ס' היתה איתו במהלך כל האירוע ו"ראתה הכל" (ת/1 ש- 26-28). במהלך שמיעת הראיות, עלה מעדותה של ס' כי נכחה במקום רק בתחילת האירוע ולא הבחינה בחלקו השני, לרבות בכך שהנאשם אחז בידיו במריות כפי שהודה בעצמו בעדותו (עמ' 39 ש- 5-6, 9, 14-15, 18-20, 25 לפרוט').

סתירה נוספת לגבי גרסאות הנאשם, עלתה מכך שבחקירתו במשטרה הודה כי אחז בידיו במריות בעת שיצא מביתו על מנת לפנות באמצעותן את צואת כלביו אל שקית מעבר לדלת (ת/1 ש- 6-8). גרסה זו, לגבי אחיזת המריות במהלך הוויכוח למן תחילת האירוע, עולה בקנה אחד עם כל עדויות התביעה. לעומת זאת בבית המשפט, טען הנאשם כי רק לאחר הגעת המתלון אל המקום הוא נכנס אל ביתו ויצא כשהוא אוחז במריות (עמ' 29 ש- 28 לפרוט').

בבחינת למעלה מהצורך, ניתן לראות באחת מתשובות הנאשם במהלך חקירתו הנגדית משום ראשית הודאה:

**"ש. ש' ונהורית מספרים שאחרי שאתה קופץ עליו ומכה אותו בראש עם השפכטלים אתה נכנס לבית שלך וסוגר את הדלת. זה נכון?
ת. כן" (עמ' 34 ש- 30-32 לפרוט', ההדגשה אינה במקור).**

סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על זיכוי הנאשם מעבירת הכשלת שוטר, מוצא אותו אשם ומרשיעו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ב, 03 ינואר 2022, במעמד הצדדים